

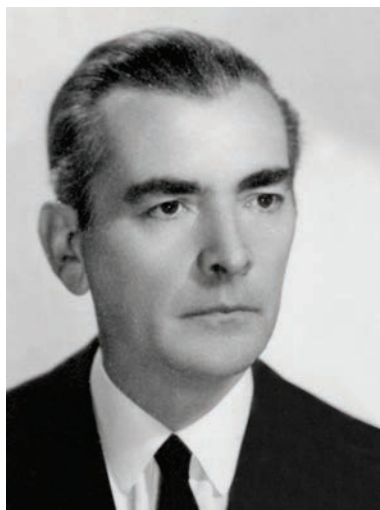
novnika i javnih službenika Kraljevina Hrvatske i Slavonije. Zagreb 1894–1914. — (Nekrolozi): Jutarnji list, 22(1933) 23. XII, str. 8; Večer, 16(1933) 22. XII, str. 3. — (O spomen-ploči). Svijet, 10(1935) XX/21, str. 405. — *I. Perić*: Vladko Maček. Politički portret. Zagreb 2003. — *B. Vujašinović*: Povijesni pregled građevne službe u Hrvatskoj od 1770. do 1918. Građevni godišnjak, 2003–04, str. 550. — *V. Jagarić*: Žumberačka magistrala. Hrvatska revija, 8(2008) 1, str. 16, 20. I. Krš.

MAČEK, Ivan (Ivo), kemijski inženjer (Zaprešić, 31. X. 1934 — Beograd, 3. VI. 1990). Na Tehnološkom fakultetu u Zagrebu diplomirao 1957. i doktorirao 1965. tezom *Prilog proučavanju termičke razgradnje ugljikovodika nekih domaćih nafta*. Od 1959. asistent u fakultetskom Zavodu za polimerno inženjerstvo i organsku kemijsku tehnologiju, od 1961. u Zavodu za tehnologiju nafte u Sisku (docent od 1966), od 1977. izvanredni i najkasnije od 1987. redoviti profesor na Tehničkoj vojnoj akademiji Kopnene vojske odn. na Vojnotehničkom fakultetu u Zagrebu (načelnik Fakulteta 1984–87). Predavao inženjerstvo kemijskih reakcija te primjenu goriva i maziva. Objavljivao u periodicima *Nafta* (1964, 1966) i *Goriva i maziva* (1970, 1980, 1983, 1986, 1990), sastavio skripta *Primjena pogonskih sredstava*, 1–2 (1. *Nafta i goriva*, 1977, 1982; 2. *Tribologija i maziva*, 1978), napisao knjižicu *Klasifikacije i specifikacije suvremenih motornih ulja* (1980, suautor V. Zima) te surađivao u *Naftnom priručniku* (1971), sve tiskano u Zagrebu.

LIT.: Promocija doktora znanosti. Sveučilišni vjesnik, 12(1966) 213, str. 108. — Spomenica u povodu proslave 60-obljetnice Kemijsko-tehnološkog studija na Sveučilištu u Zagrebu. Zagreb 1980, 61. — *M. Cvetković*: Vojnotehnički fakultet 1979–1997. Beograd 2009, 24, 149–150, 169, 204. D. Dn.

MAČEK, Ivo, pijanist, skladatelj i pedagog (Sušak, 24. III. 1914 — Zagreb, 26. V. 2002). Brat specijalistice higijene i medicine rada Olge, unuk građevinskoga inženjera Ivana i nećak političara Vladka. U Zagrebu maturirao 1933. Glasovir učio u V. Rosenberga Ružića privatno od 1922, u nižoj i srednjoj školi Muzičke akademije 1923–31. te na Muzičkoj akademiji, gdje je diplomirao 1934 (Nagrada »Vjekoslav Klaić«); nakon studija usavršivao se u S. Stančića te u A. D. Cortota u Parizu 1939–40. Studirao i kompoziciju u F. Dugana st. u Zagrebu i u J. J. A. Roger-Ducassea u Parizu 1939–40. te usavršivao 1942. u J. R. R. Marxa u Salzburgu. U Zagrebu predavao glasovir u glazbenoj školi »Lisinski« 1936–39, bio korepetitor u HNK i gimnazijski profesor 1940, profesor glasovira u srednjoj školi Muzičke akademije 1940–45. te na Muzičkoj akademiji do umirovljenja 1977 (docent od 1945, izvanredni profesor od 1950, redoviti od 1961; pročelnik Glasovirskoga odsjeka 1967–77). Predavao na ljetnim seminarima Visoke glazbene škole »Franz Liszt« u Weimaru 1968–70. Nastupati počeo 1926, kao student istaknuo se uz orkestar Muzičke akademije 1932 (E. Grieg, *Koncert za glasovir i orkestar u a-molu*), prvi solistički koncert održao u Zagrebu 1938, a uza Zagrebačku filharmoniju prvi put nastupio 1939 (*IV. glasovirski koncert* L. van Beethovena, *Simfonijske varijacije* C. Francka). Do 1958, kad

IVO MAČEK

je prestao nastupati kao solist, ostvario niz zapaženih pijanističkih nastupa u Zagrebu, Rijeci, Dubrovniku, Osijeku, Beogradu, Ljubljani i Mariboru te gostovao u Austriji (1942, 1954), Švicarskoj (1949), Italiji i Francuskoj (1951), Irskoj (1954), Egiptu i Libanonu (1955), Čehoslovačkoj i Mađarskoj (1957). Iznimno, u Zagrebu 1994. praisveo svoj *Concertino za glasovir i komorni orkestar* (snimljeno na CD, Hrvatska udruga orkestralnih i komornih umjetnika, 2003). Na glasovirskim recitalima uglavnom izvodio skladbe J. S. Bacha, Beethovena, J. Brahmsa, F. Chopina, R. Schumanna, Francka, M. P. Musorgskoga i A. Skrjabinina, a među hrvatskim skladateljima, uz vlastita djela (*Intermezzo* – posvećeno Meliti Lorković, *Preludij*), ona B. Kunca, B. Papanodupa, Z. Grgoševića, J. Štolcera Slavenskoga i S. Šuleka (u Sarajevu 1954. praisveo *II. koncert za klavir i orkestar u cis-molu*, što ga je Šulek njemu i posvetio). Kao pijanist izrazite muzikalnosti, težio za perfekcijom i objektivnošću, a spajajući preciznost, brzinu i masivan zvuk njemačke škole s izražajnošću i nijansiranošću francuske, stvorio vlastiti stil koji se odlikovao osobito profinjenim izričajem. Usporedno sa solističkom karijerom posvetio se i komornomu muziciranju. Utemeljio 1935. glasovirski trio (Šulek, violina; S. Žepić, violončelo), s kojim je nastupao do 1939 (praisveo njegov *Glasovirski trio »Romantični«* 1938), te 1940. glasovirski trio sa Šulekom i A. Janigrom (violončelo), koji je djelovao do 1945. i stekao ugled najcjenjenijega hrvatskoga komornoga sastava toga doba. Nastupao u duu s violinistima Z. Topolskim (1934), I. Weilandom (1937), Šulekom (1937–45; A. Dobronić, *Sonata za violinu i glasovir*; praisvedba Zagreb 1937), A. Szegedijem (1937), I. Pinkavom (1941–47) i Z. Balokovićem (1946, 1954; Kunc, *Aspiration*, op. 33bis, zagrebačka praisvedba 1954) te s violončelistima Janigrom (1939–41, 1944–49; zagrebačke praisvedbe: I. Stravinski, *Talijanska suita*, D. Šostakovič, *Sonata za violončelo i glasovir*, op.

40, i A. Honegger, *Sonata za violončelo i glasovir*, 1946. te Honegger, *Sonatina*, 1947), s kojim se istaknuo i u inozemstvu (London, Wigmore Hall, 1949), L. Hoelscherom (1942), E. Mainardijem (1949–50, 1953), M. Dornerom (1952–53; I. nagrada na Međunarodnom natjecanju sonatnih dua u Vercelliju 1952) i V. Dešpaljem (1975–79; praižvedba Mačekove *Sonate za violončelo i klavir u a-molu*, 1975; Nagrada »Milka Trnina« 1976). Vrstan komorni glazbenik, težio je solističkomu tretiranju glasovira, ravnopravnomu gudačim glazbalima. Nastupao u glasovirskom duu Radio-Zagreba s J. Murajem 1952–57 (Stravinski, *Koncert za dva glasovira*, hrvatska praižvedba Zagreb 1953; Kunc, *Baletna scena*, op. 54, hrvatska praižvedba Zagreb 1955). Bio cijenjen i kao uzoran pratilac pjevača (Irmgard Elisabeth Overhoff-Turković, Marijana Radev, M. Đuranec, T. Neralić). Njegov nevelik, ali umjetnički iznimno vrijedan skladateljski opus, koji obuhvaća motete *Gressus meos* i *Confortamini* za mješoviti zbor (1934), šest glasovirskih i sedam komornih skladba te *Concertino za glasovir i komorni orkestar* (1991), nastao je u dvjema stvaralačkim fazama. U prvoj, u djelima kasnoromantičarske izražajnosti (bogate harmonijske progresije, dinamički kontrasti, česte promjene mjere) 1934–40, iskazuje i osjetljivost za impresionistički kolorizam. Djela iz drugoga razdoblja, 1977–97, nastaju u okviru neoklasicističkih obrazaca ispunjenih jedinstvom bitonalitnosti, polimetrije i poliritmije s plošnom dinamikom ili motoričnošću. Na razmeđu je pak dviju faza *Sonata za violončelo i klavir* (1955), zasnovana na načelima klasične tradicije. Zvuk njegovih glasovirskih skladba zasićen je, raskošan i koloristički naglašen, ali uvijek transparentan, a komorne mu skladbe odražavaju majstorsku instrumentaciju i kontrapunktsku razradbu. Oprezno se odnosio prema suvremenim glazbenim težnjama. Glazba mu je prožeta sinkretizmom stilskih obilježja u kojima se očituje i reproduktivni umjetnički put, od romantizma do neoklasicizma. Skladbe su mu u izvedbama različitih izvođača snimljene na kompilacijski LP ploče (Melodija, 1977; Jugoton, 1979, 1980) i CD (Koncertna direkcija Zagreb i Muzički informativni centar, 2006; Croatia Records, 2010; Cantus, 2012; Grand Piano, 2014), a objavljen mu je i autorski CD album *Ivo Maček. Skladatelj i interpret* (Croatia Records, 2014). U Fonoodjelu Hrvatskoga radija sačuvano je više od 20 snimka njegovih skladba i desetak interpretacija djela drugih skladatelja. Odgojio je tridesetak pijanista i pedagoga, među kojima Višnju Mažuran, Zvezdanu Bašić, Vlastu Hranilović, Lj. Gašparovića, Ž. Marasovića i H. Guseka. Bio je član žirija međunarodnih pijanističkih natjecanja »Čajkovski« u Moskvi (1962), »Bach« u Leipzigu (1964, 1968) te »Chopin« u Varšavi i »Feruccio Busoni« u Bolzanu (1965). Revidirao i priredio te u Zagrebu tiskao notna izdanja Beethovenovih glasovirskih skladba (1963–83. sonate op. 2, br. 1, op. 10, br. 1–3, op. 13, op. 14, br. 1–2, op. 27, br. 2, op. 49, br. 1–2, op. 79; *Za Elizbu*, 1976) i Bachovih (*Dva-naest malih preludija. Šest malih preludija*, 1976), »naj-

bolja instruktivno-tehnička izdanja tih djela uopće« (V. Krpan), te Štolcera Slavenskoga (*Klavirska djela*, 1–2, 1983–1985). Javio se u časopisu *Muzika i škola* (1966) i knjizi A. Mačeka i N. Škrabe *Maček izbliza* (Zagreb 1999). Ostavština mu se čuva u sina Pavla. Bio predsjednik Saveza muzičkih umjetnika Jugoslavije 1950 (počasni član od 1970) te Udruženja muzičkih umjetnika Hrvatske 1950–51. i 1955–60 (i počasni član), počasni član Udruženja muzičkih pedagoga Hrvatske od 1969. i HGZ od 1977. Redoviti član JAZU (HAZU) od 1983. Dobio nagrade Vlade FNRJ 1949, »Milka Trnina« 1958, »Josip Štolcer Slavenski« 1989 (*Sonata za violinu i klavir*) i 1997 (*II. gudački kvartet*) te za životno djelo »Vladimir Nazor« 1977. i »Lovro Matačić« 1992. Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika dodjeljuje po njem nazvanu nagradu za životno djelo od 2017. — Majka *Marija*, rođ. Heffler (1892–1978), učila je violinu i glasovir u glazbenoj školi u Mariboru te u Zagrebu u Rosenberga Ružića od 1921. Svirala violu u komornim sastavima u svojem glazbenom salonu te od 1922. do pol. 1930-ih i 1955–77. u Društvenom orkestru HGZ. Počasna članica HGZ od 1977.

DJELA (praižvedbe i tisak): *Intermezzo za glasovir*. Osijek 1937. — *Glasovirski trio »Romantični«*. Zagreb 1938. Tiskano Zagreb 2015 (*Trio za violinu, violončelo i klavir »Romantični«*). — *Improvizacija za glasovir*. Zagreb 1938. — *Sonata za violončelo i klavir*. Split 1975. Tiskano Zagreb 1977. — *I. gudački kvartet*. Berlin 1980. Tiskano Zagreb 2002. — *Sonatina za glasovir*. Radio-Zagreb 1980. — *Sonata za glasovir*. Radio-Zagreb 1982. — *Sonata za violinu i klavir*. Zagreb 1989. Tiskano Zagreb 1992. — *Puhački kvintet za flautu, obou, klarinet, rog i fagot*. Opatija 1990. — *Klavirske skladbe (Intermezzo, Improvizacija, Sonatina, Sonata, Preludij i toccata, Tema s varijacijama)*. Tiskano Zagreb 1991. — *Concertino za glasovir i komorni orkestar*. Zagreb 1994. Tiskano Zagreb 2016. — *Preludij i toccata za glasovir*. Zagreb 1994. — *Puhački trio*. Zagreb 1994. Tiskano Zagreb 2002 (*Trio za obou, klarinet i fagot*). — *Tema s varijacijama za glasovir*. Zagreb 1994. — *II. gudački kvartet*. Zagreb 1997. — *Confortamini za peteroglasni mješoviti zbor*. Zagreb 2014. — *Gressus meos za četveroglasni mješoviti zbor*. Zagreb 2014.

LIT.: *M. Katić (mk.)*: Uspjeli koncert A. E. Segedija i Ivana Mačeka u Milanu. *Novosti*, 31(1937) 315, str. 10. — (Uza solistički koncert): *V. Ciprin (C-in.)*, *Jutarnji list*, 27(1938) 9362, str. 11. — *Ž. Hirschler (-žh-)*, *Večer*, 19(1938) 5167, str. 3. — *B. Ivakić*, *Obzor*, 78(1938) 43, str. 2. — *M. Katić (-mk.)*, *Novosti*, 32(1938) 47, str. 10. — *M. Majer (M. M.)*, *Morgenblatt*, 53(1938) 41, str. 5. — *P. Markovac*, *Nova riječ*, 3(1938) 67, str. 5. — (Uz nastup sa Zagrebačkom filharmonijom): *B. Ivakić (Dr. B. I.)*, *Obzor*, 79(1939) 97, str. 1–2. — *B. Stražnicki (S. S.)*, *Novosti*, 33(1939) 115, str. 10. — (Uz nastupe trija Maček–Šulek–Janigro): *Ž. Hirschler (-žh-)*, *Večer*, 21(1940) 5973, str. 6. — *M. Majer (M. M.)*, *Hrvatski dnevnik*, 5(1940) 1604, str. 9. — *S. Alfrević*, *Nova doba*, 24(1941) 38, str. 7. — *B. Širola (Š.)*, *Nova Hrvatska*, 2(1942) 53, str. 13. — (Uz nastupe s Janigrom): *V. Ciprin (c)*, *Hrvatski narod*, 3(1941) 283, str. 7. — *K. Odak (KO.)*, *Zagrebački list*, 3(1941) 701, str. 8. — *A. Dobronić*, *Gospodarstvo*, 4(1944) 46, str. 6. — *I. Krnić*, *Vjesnik*, 7(1947) 581, str. 4. — *M. Katić (-mk.)*: Koncert skladbi Josepha Marxa. *Nova Hrvatska*, 3(1943) 40, str. 10. — *B. Širola (Š.)*: Koncert Zagrebačke filharmonije. *Ibid.*, 54, str. 11. — *J. Andrić (J. A.)*: Ivo Maček i Ivan

Pinkava. Obitelj, 16(1944) 3/4, str. 59. — *W. Graumnitz*: Ein Schumann–Abend in Agram. Deutsche Zeitung in Kroatien, 4(1944) 281, str. 6. — *A. Dobronić*: Simfonijski koncert Kruvala. Gospodarstvo, 5(1945) 40, str. 5. — *K. Kovačević*: Koncertni život. Vjesnik, 6(1946) 253, str. 2. — *N. Polić (NIP)*: Koncert Ive Mačeka. Riječki list, 2(1948) 36, str. 3. — *N. Roje*: Dva komorna i jedan simfonijski koncert. Vjesnik, 11(1951) 14. I, str. 2. — *M. V.*: Sonatno veče Ive Mačeka i Mirka Dornera. Borba, 17(1952) 275, str. 5. — *J. Požgaj*: Koncert I. Mačeka i M. Dornera. Riječki list, 7(1953) 81, str. 3. — *N. Roje*: Značajan muzički događaj. Vjesnik, 14(1953) 28. IV, str. 5. — *N. Turkalj*: Milan Sachs i Ivo Maček na koncertu Državnog simfonijskog orkestra. Narodni list, 9(1953) 27. IX, str. 6. — Ivo Maček. Ljetopis JAZU, 1954, 61, str. 195. — *D. Čolić*: Koncert klavirskog dua Ive Mačeka i Jurice Muraja. Borba, 20(1955) 58, str. 4. — (Uz nastupe s V. Dešpaljem): *Ž. Rapanić*, Slobodna Dalmacija, 33(1975) 9364, str. 4. — *V. Berdović*, Ibid., 34(1976) 9743, str. 3. — *M. Jovič*, Oko, 4(1976) 115, str. 15. — *D. Pajalić*, Vjesnik, 38(1977) 10. XII, str. 14. — (Razgovori): *M. Šigir*, Ibid., 39(1978) 18. VII, str. 11. — *J. Martinčević*, Ibid., 50(1990) 10. VI, str. 13. — *B. Magdić*, Večernji list, 37(1993) 1. X, str. 29. — *V. Požgaj*, Vjesnik, 59(1998) 13. VI, str. 18. — Ivo Maček. Ljetopis JAZU, 1983, 87, str. 299–301. — *M. Nagy*: Skladbe za violončelo u Hrvatskoj. Arti musices, 14(1983) 2, str. 156, 166. — *Isti*: Klavirski trio u hrvatskoj glazbi. Ibid., 18(1987) 1/2, str. 161, 169, 177. — (Dobitnici nagrade »Slavenski« za 1989. Bilten Društva skladatelja Hrvatske, 1990, 67, str. 20–21. — *K. Kovačević*: Hrvatski glazbeni trenuci. Zagreb 1990. — *B. Perić Kempf*: Nagrada »Lovro Matačić« Ivi Mačeku. Bilten Hrvatskog društva skladatelja, 1992, 72, str. 6. — *N. Devčić*: Harmonijska komponenta u glazbenom djelu Ive Mačeka. Zagreb 1994. — (Uz obljetnicu): *S. Hribar*, Novi list, 48(1994) 24. III, str. 19. — *B. Magdić*, Večernji list, 38(1994) 3. XI, str. 26. — *M. Raukar*, Ibid., 10. IV, Pr., str. 19. — *L. Ruck*, Sušačka revija, 2(1994) 8, str. 29–32. — *N. Turkalj*, Vjesnik, 55(1994) 2. XI, str. 19. — *B. Magdić*: Dobri duh Zagreba. Cantus, 1995, 82, str. 4. — *V. Požgaj* i *N. Turkalj (V. P. i N. T.)*: Vjesnikov »Slavenski« Ivi Mačeku. Vjesnik, 59(1998) 4. V, str. 10. — *V. Požgaj*: Izazovi Mačkove glazbe. Ibid., 60(1999) 26. III, str. 21. — (Nekrolozi i sjećanja): *D. Komanov*, Ibid., 63(2002) 10. VI, str. 20. — *V. Kripan*, Cantus, 2002, 115, str. 44. — *J. Martinčević*, Hrvatsko slovo, 8(2002) 372, str. 19. — *B. Perić Kempf*, Vijenac, 10(2002) 217, str. 25; 12(2004) 263, str. 29. — *R. Radica*, Cantus, 2002, 115, str. 44. — *M. Stanetti (M. Sr.)*, Večernji list, 46(2002) 1. VI, str. 14. — *Lj. Gašparović*, Cantus, 2004, 126, str. 69–72. — *N. Turkalj*, Vjesnik, 65(2004) 24. III, str. 19. — *L. Ruck*: Koncert u čast Ive Mačeka. Cantus, 2002, 117/118, str. 40. — Ivo Maček. Spomenica preminulim akademikima, 2004, br. 116. — *M. Rimanić*: Mladen Pozajčić – život i djelo. Rijeka 2007. — *T. Čunko*: Hrvatska glazba i Hrvatski radio. Zagreb 2012. — *A. Zubović*: Ivo Maček (1914–2002). Glazbenički i skladateljski profil (s bibliografijom i dva CD). Zagreb 2014. — Hrvatsko društvo skladatelja (1945–2015). Članovi. Zagreb 2015. — *A. Zubović*: Ivo Maček kao pijanist i pedagog. U: Generacija 1914. Zagreb 2016, 73–85. — *Ista*: Skladateljski profil Ive Mačeka (1914–2002). Zbornik radova 9. međunarodnog simpozija Muzika u društvu. Sarajevo 2016, 431–444. — Potpunija lit. do 1941: Bibliografija rasprava i članaka LZ, 13–14. Zagreb 1984–1986. I. Ać. i A. Zu.

MAČEK, Olga, specijalistica higijene i medicine rada (Sušak, 31. XII. 1912 – Zagreb, 2. I. 1984). Sestra pijanista, skladatelja i pedagoga Ive, unuka građevinskoga inženjera Ivana, nećakinja političara Vladka. Završila

gimnaziju u Sušaku 1931. te studij na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1938. Članica SKOJ-a od 1928. i KPJ od 1929. Radila u Središnjem uredu za osiguranje radnika u Zagrebu od 1939. do otpuštanja 1941. Potom djelovala u BiH na suzbijanju endemskoga sifilisa i u općoj medicini te za NDH bila više puta zatvarana. Nakon rata u Zagrebu vodila Odljet za zdravstvo, potom Odsjek za higijenu rada Državnoga zavoda za socijalno osiguranje. Od 1947. u Beogradu u Komitetu za zaštitu narodnog zdravlja radila na organizaciji medicine rada, napose u Hrvatskoj, Sloveniji i BiH. Specijaliziravši higijenu i medicinu rada 1950, nakon osnivanja Odjela za higijenu rada pri Centralnom higijenskom zavodu u Zagrebu 1951. bila mu je prva voditeljica do 1964. Od 1960. docentica na Medicinskom fakultetu u Zagrebu; predavala i na Medicinskom fakultetu u Sarajevu te studijski boravila u Švedskoj, Velikoj Britaniji, Belgiji i Švicarskoj 1961. Potaknula osnivanje zdravstvenih stanica u poduzećima i odjela za higijenu rada u higijenskim zavodima u Hrvatskoj. Objavljivala u periodičima *Arhiv za higijenu rada i toksikologiju* (1946–47, 1966–67), *Higijena* (Beograd 1954, 1957, 1959), *Produktivnost* (Beograd 1957), *Liječnički vjesnik* (1964), *Preventivna medicina* (1965) i *International Psychiatry Clinics* (Boston 1969), napisala priručnike *Naši šumski radnici* (Zagreb 1948), *Zaštita rada u građevinarstvu* (Beograd 1949, makedonsko izd. Skoplje 1950; suautorica), *Profesionalni traumatizam* (1956), *Analiza radnih mjesta* (Novi Sad 1960, suautorica), *Izabrana poglavlja iz medicine rada* (1960), *Medicinska sestra u industriji* (1964), *Apsentizam* (1970) i *Medicina rada u radnoj organizaciji* (1970) te više zdravstveno-poučnih knjižica. Suradnica u priručniku *Medicina rada* (Beograd–Zagreb 1958). Suautorica je kratkih edukativnih filmova *Zdravstvena stanica u poduzeću* i *Dogodilo se u ponedjeljak* (Zora-film, 1956).

DJELA: *Profesionalni traumatizam*. Beograd–Zagreb 1956. — *Izabrana poglavlja iz medicine rada*. Zagreb 1960. — *Medicinska sestra u industriji*. Beograd 1964. — *Apsentizam*. Sarajevo 1970. — *Medicina rada u radnoj organizaciji*. Sarajevo (1970).

LIT.: *D. Beritić*: (O knj. Medicinska sestra u industriji). Liječnički vjesnik, 87(1965) 6, str. 706. — Zbornik liječnika Hrvatske 1874–1974. Zagreb 1974, 481. — *I. Očak*: Braća Cvijići. Zagreb 1982. — *T. Beritić*: (Nekrolog). Arhiv za higijenu rada i toksikologiju, 35(1984) 1, str. 67–68. — *A. Maček* i *N. Škrabe*: Maček izbliza. Zagreb 1999, 87–88, 110, 156, 159, 255–256. — *V. Majcen*: Obrazovni film. Zagreb 2001, 283, 285. L. Šo.

MAČEK, Pavao, infektolog i povijesni pisac (Zagreb, 31. III. 1943). Sin pijanista, skladatelja i pedagoga Ive, nećak specijalistice higijene i medicine rada Olge, prunuk građevinskoga inženjera Ivana i pranećak političara Vladka. U Zagrebu 1962. završio gimnaziju i 1968. studij na Medicinskom fakultetu. U tamošnjoj Klinici za zarazne bolesti (od 1978. Klinika za infektivne bolesti »Fran Mihaljević«) radio od 1970, specijalizaciju iz infektologije završio 1974. te bio odjelni liječnik do umirovljenja 2001; usavršivao se iz gastroenterologije 1977–78. na Medicinskom fakultetu, kojega je istraži-